HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

הלכה כדברי חכמים. למוכר בעין רעה מוכר: **רבי עקיבא.** דבעין יפה מוכר (לקמן עח.). והכי הויא מסקנא כרי עקיבא דלמר ליה רב הונא לרב נחמן הלכתא כוותייכו דמקדימו לבבא דרישי דשכיחי דייני: **למר ליה חיפצא.** לרי עקיבא בעין רעה ולרבנן בעין יפה. וגמרא הוא דקמפרש לחיפצא הוה מני רב ירמיה ומיהו חיפוי לית ליה למר לרב הונא נמי זה חיפצא מגיעא שאם היה יודע שאין רב הונא שונה כמותו לא היה לו למתוה להיינו הך דבין לרב הונא בין לרב ירמיה הלכתא כבעין רעה מוכר: **משום הכי לא למר ליה ולא מידי.** להא את נמי הוה פסקת הלכתא כבעין רעה מוכר: **מזדו לטעמייהו.** דלרב בעין רעה ולשמואל בעין יפה: **לחתין שחלקו.** שניהם מוכרין זה לזה: **אין לזה דרך זה על זה.** אם חלקו שני שדות אחד נטל חיטין ואחד נטל פיגמי ואין הפיגמי יכול ליכנס לשדהו אלא דרך חיטין נמצא דרך שהיה פיגמי נכנס אין לו לפיגמי דרך על חיטין משום למוכר בעין יפה מוכר ולא שייר דרך לעצמו וכיון שמכר לו לאחיו חלקו שבחיטין בעין יפה מכר לו כל השדה והדרך ולא שייר לעצמו במכירה זו כלום והיינו שמואל לטעמיה דפסק כר' עקיבא דמוכר בעין יפה מוכר לגבי פיגמי שייך למימר עין יפה למעט אם שנתן לפרום בחויר לא שייר לעצמו את הדרך אבל גבי חיטין לא שייך עין יפה במה שאינו נותן לו את הדרך שהרי חיטי מוכר בשדה זו לחיטין אלא לוקח ובוקעו לא שייך עין יפה אבל בשדה הפיגמי הוי הוא מוכר שמכר לאחיו חלקו ובהשוה שמכר לא שייר לעצמו כלום וליכא עין רעה גמיר כלל: **ולא חלונות לו'.** כגון מפורשת בפ' לשון (ב) : **ולא חלונות לו'.** ואם רצה לבנות בחצירו כנגד חלון אחיו בונה: **קבועות.** כלומר שהלכה כן: **ורב אמר יש לזה.** למוכר בעין רעה מוכר ומשייר לעצמו במה שמכר לאחיו דבר הנראין לו כגון דרך ואורה: **הרי גרסינן לריפת.** ורב אשי הוא דקמהדר הרי לריפת אלא אחיו לטעמייהו לגמרי ואין ללמוד מחלוקת מחבירתה ומיהו דרך גמרת הוא לומר ואזדו לטעמייהו ולריכא אבל הכא אמוכחי הוא דאיירו בה בהדיא ואמרו לימת אזדו לטעמייהו הלכך הוראין כאחד מהם אין מידוע שהרי בעין יפה מוכר ושמואל אמר הלכה כר"ע דאמר מוכר בעין רעה מוכר: לא אמר לך מידי. ההיינו כרב סבירא ליה: האחין שחלקו. בנכסי אביהן: אין להן דרך זה על זה וכו'. דהואיל דחלקו בעין יפה חלקו וצריכין ליקח זה מזה דרך וגם לא חזקת חלונות וגם לא חזקת סולמות להניח זה בחצר זה להעלותו לגגו ולא אמת המים של זה לעבור בחלקו של זה: ורב אמר יש להן. דס"ל כלישנא קמא כחכמים דאמרי מוכר בעין רעה מוכר: דאי אשמועינן בהא. באחין שחלקו דבהא אמר רב דבעין רעה חלקו ריש להן. משום דכתיב תחת אבותיך יהיו בניך: אבל בהא. גבי מוכר: קאמר שמואל. דהמוכר בעין יפה מוכר אבל בהך דאחין אימא מודי ליה לרב קמ"ל דאפי' הכי פליגי: רב נחמן הוה תלמיד דשמואל כדאמרינן לעיל אמר רב נחמן אמר שמואל האחין שחלקו ורב הונא הוה תלמיד דרב: הלכתא כוותיה. דאמרינן מוכר בעין יפה מוכר: או הלכתא כוותייהו. דאמרינן מוכר בעין רעה מוכר: שניהם מכרו במכר או שניהם נתנו במתנה לשניהם אין להם ללוקחין או למקבלין דרך זה על זה. משום דהמוכר או הנותן בעין יפה מוכר ונותן: מכל שכן דאין להן. היכא דחיצון נותן במתנה דיפה כח מתנה מכח מכירה כדאמרינן בגמ' בסיפא דפרקין ובעין יפה נתן החיצון ופנימי דמכר אין לפנימי דרך על החיצון כלום אע"ג דמשועבד חיצון לפנימי: חיצון מכר ופנימי נתן מהו. מי אמרי' דיפה כח מתנה מכח מכירה ובעין יפה נתן יש לו דרך או לא לטעמיה דר' עקיבא: מי לא תנן בד"א. דאין צריך ליקח להן דרך לדברי חכמים: במוכר. דבעין רעה מוכר: אבל בנותן מתנה נתן את כולה. דבעין יפה נתן הכי נמי להההוא מתנה בעין יפה נתן לו ויש לפנימי דרך על החיצון: **פיסקא** המוכר את הבית

הלכה כדברי חכמים ורב ירמיה בר אבא אמר שמואל (ו)הלכה כרבי עקיבא אמר ליה רב ירמיה בר אבא לרב הונא (ג)והא זמנין סגיאין אמריתה קמיה דרב הלכתא כרבי עקיבא ולא אמר לי ולא מידי א"ל היכי תניתה א"ל איפכא תנינא משום הכי לא אמר לך ולא מידי א"ל רבינא לרב אשי לימא אזדו לטעמייהו (ג)דאמר רב נחמן אמר שמואל האחין שחלקו אין להן לא דרך זה על זה ולא סולמות זה על זה ולא חלונות זה על זה ולא אמת המים זה על זה (ד)והזהרו בהן שהלכות קבועות הן ורב אמר יש להן צריכא דאי אשמועינן בההיא בההיא קאמר רב משום דא"ל בעינא למידר ביה (ה)כי היכי דדרו ביה אבהתי תדע דכתיב [1]תחת אבותיך יהיו בניך אבל בהא אימא מודי ליה לשמואל ואי איתמר בהא בהך קאמר שמואל אבל בהא אימא מודי ליה לרב צריכא אמר ליה רב נחמן לרב הונא (ה)הלכתא כוותיו או הלכתא כוותייכו אמר ליה הלכתא כוותייכו דמקרביתו לבבא דריש גלותא דשכיחי דייני: איתמר (א)שני בתים זה לפנים מזה שניהם במכר שניהם במתנה אין להן דרך זה על זה (ו) כל שכן חיצון במתנה ופנימי במכר חיצון במכר ופנימי במתנה סבור מינה אין להן דרך זה על זה (ב)ולא היא מי לא תנן (ו)במה דברים אמורים במוכר אבל בנותן מתנה נותן את כולן אלמא (ו)מאן דיהיב מתנה בעין יפה יהיב (ג)הכא נמי מאן דיהיב מתנה בעין יפה יהיב: **מתני'** (ד)המוכר את הבית מכר את הדלת אבל לא את המפתח מכר את המכתשת קבועה אבל לא את המיטלטלת מכר את האיצטרובל אבל לא את הקלת ולא את התנור ולא את הכירים (ה)בזמן שאמר לו הוא וכל מה שבתוכו הרי **הבי** גרים רבינו חננאל **ואזדו לטעמייהו וצריכא.** והוסיף לפרש ולריכא דלמ' תקצי והא ליפלגו בה מדא זמנין היא סוגיית הגמרא בכל מקום:

לא מכר לו **את התנור ולא את הכירים ולא את הריחים.** להאי גירסא בתלוין דהא קתני מכר את המכתשת קבועה אם כן כרבי אליעזר דגמרא אתיא ואי בתנור וכיריים מחוברים הא רבי אליעזר הוא דאמר כל הממחובר לקרקע הרי הוא כקרקע (א) ואי נמי אומר רשב"ג דלמיירי בממחובר דמתמייהו מחוברים כדלמרינן (בלוס פ"ב מ"ו) וגובר את הטפילה [עד שיהא] בתלת מבל אין מחוברו משום מחוב מדא מדמקבלי טומאה הלכך לא מכר אפילו לר' אליעזר תנור וכיריס וריחים אע"ג דלדידיה מכר את המכתשת ולפפרים דגרסי מכר את התנור וכיריס מבל לא מכר את הריחים ואומר רשב"ג דנקט נמי נגמרת ולא את הריחים כיון דאפילו ר' אליעזר מודה דלא מכר את הריחים ואומר רשב"ג דנקט להו משום דבעי למיתני ובזמן שאמר ליה הוא וכל מה שבתוכו כולן מכוריס ואפילו ריחים: גיממ

רב הונא אמר הלכה כדברי חכמים. דאמרי מוכר בעין רעה מוכר: ושמואל אמר הלכה כר"ע. דאמר בעין יפה מוכר: אנא איפכא תנינא. דרב הונא דאמר דהלכה כחכמים ס"ל בעין יפה מוכר ושמואל אמר הלכה כר"ע דאמר מוכר בעין רעה מוכר: לא אמר לך מידי. ההיינו כרב סבירא ליה: האחין שחלקו. בנכסי אביהן: אין להן דרך זה על זה וכו'. דהואיל דחלקו בעין יפה חלקו וצריכין ליקח זה מזה דרך וגם לא חזקת חלונות וגם לא חזקת סולמות להניח זה בחצר זה להעלותו לגגו ולא אמת המים של זה לעבור בחלקו של זה: ורב אמר יש להן. דס"ל כלישנא קמא כחכמים דאמרי מוכר בעין רעה מוכר: דאי אשמועינן בהא. באחין שחלקו דבהא אמר רב דבעין רעה חלקו ריש להן. משום דכתיב תחת אבותיך יהיו בניך: אבל בהא. גבי מוכר: קאמר שמואל. דהמוכר בעין יפה מוכר אבל בהך דאחין אימא מודי ליה לרב קמ"ל דאפי' הכי פליגי: רב נחמן הוה תלמיד דשמואל כדאמרינן לעיל אמר רב נחמן אמר שמואל האחין שחלקו ורב הונא הוה תלמיד דרב: הלכתא כוותיה. דאמרינן מוכר בעין יפה מוכר: או הלכתא כוותייהו. דאמרינן מוכר בעין רעה מוכר: שניהם מכרו במכר או שניהם נתנו במתנה לשניהם אין להם ללוקחין או למקבלין דרך זה על זה. משום דהמוכר או הנותן בעין יפה מוכר ונותן: מכל שכן דאין להן. היכא דחיצון נותן במתנה דיפה כח מתנה מכח מכירה כדאמרינן בגמ' בסיפא דפרקין ובעין יפה נתן החיצון ופנימי דמכר אין לפנימי דרך על החיצון כלום אע"ג דמשועבד חיצון לפנימי: חיצון מכר ופנימי נתן מהו. מי אמרי' דיפה כח מתנה מכח מכירה ובעין יפה נתן יש לו דרך או לא לטעמיה דר' עקיבא: מי לא תנן בד"א. דאין צריך ליקח להן דרך לדברי חכמים: במוכר. דבעין רעה מוכר: אבל בנותן מתנה נתן את כולה. דבעין יפה נתן הכי נמי להההוא מתנה בעין יפה נתן לו ויש לפנימי דרך על החיצון: **פיסקא** המוכר את הבית

מכר את הדלת. דהוי מחובר לבית שהוא מחובר לקרקע וכל מחובר לקרקע הרי הוא כקרקע: אבל לא את המפתח. דלא הוי כלל מחובר דאי בעי מצי לנטוליה ויוצאת ונכנסת היא. המכתשת הקבועה. בקרקע: איצטרובל. היינו מקום שכיבת הרחיים הסדינין שקבוע בקרקע: אבל לא את הקלת. היינו רחיים העליונה שחוזרת דלא הוי מחובר: מכר את התנור ואת הכירים. אם קבועין בקרקע: בזמן שאמר לו הוא

ל א ב ג מיי' פכ"ה מהל' מכירה הל' ד סמג עשין פב טוש"ע ח"מ סי' ריד סעיף ט:

לא ד ה מיי' שם הל' ה ופמג שם טוש"ע שם סעיף יא:

לעזי רש"י

צרקיו"א [צירי"א]. מסגרת עץ המקיפה אבן הריחיים.

טרמוויי"א [טרימויא"ה]. אפרכסת (משפך שדרכו מכניסים חומר לריחיים וכדומה).

רבינו גרשום

רב הונא אמר הלכה כדברי חכמים. דאמרי מוכר בעין רעה מוכר: ושמואל אמר הלכה כר"ע. דאמר בעין יפה מוכר: אנא איפכא תנינא. דרב הונא דאמר דהלכה כחכמים ס"ל בעין יפה מוכר ושמואל אמר הלכה כר"ע דאמר מוכר בעין רעה מוכר: לא אמר לך מידי. ההיינו כרב סבירא ליה: האחין שחלקו. בנכסי אביהן: אין להן דרך זה על זה וכו'. דהואיל דחלקו בעין יפה חלקו וצריכין ליקח זה מזה דרך וגם לא חזקת חלונות וגם לא חזקת סולמות להניח זה בחצר זה להעלותו לגגו ולא אמת המים של זה לעבור בחלקו של זה: ורב אמר יש להן. דס"ל כלישנא קמא כחכמים דאמרי מוכר בעין רעה מוכר: דאי אשמועינן בהא. באחין שחלקו דבהא אמר רב דבעין רעה חלקו ריש להן. משום דכתיב תחת אבותיך יהיו בניך: אבל בהא. גבי מוכר: קאמר שמואל. דהמוכר בעין יפה מוכר אבל בהך דאחין אימא מודי ליה לרב קמ"ל דאפי' הכי פליגי: רב נחמן הוה תלמיד דשמואל כדאמרינן לעיל אמר רב נחמן אמר שמואל האחין שחלקו ורב הונא הוה תלמיד דרב: הלכתא כוותיה. דאמרינן מוכר בעין יפה מוכר: או הלכתא כוותייהו. דאמרינן מוכר בעין רעה מוכר: שניהם מכרו במכר או שניהם נתנו במתנה לשניהם אין להם ללוקחין או למקבלין דרך זה על זה. משום דהמוכר או הנותן בעין יפה מוכר ונותן: מכל שכן דאין להן. היכא דחיצון נותן במתנה דיפה כח מתנה מכח מכירה כדאמרינן בגמ' בסיפא דפרקין ובעין יפה נתן החיצון ופנימי דמכר אין לפנימי דרך על החיצון כלום אע"ג דמשועבד חיצון לפנימי: חיצון מכר ופנימי נתן מהו. מי אמרי' דיפה כח מתנה מכח מכירה ובעין יפה נתן יש לו דרך או לא לטעמיה דר' עקיבא: מי לא תנן בד"א. דאין צריך ליקח להן דרך לדברי חכמים: במוכר. דבעין רעה מוכר: אבל בנותן מתנה נתן את כולה. דבעין יפה נתן הכי נמי להההוא מתנה בעין יפה נתן לו ויש לפנימי דרך על החיצון: **פיסקא** המוכר את הבית

מסורת הש"ס

(ו) [לקמן פב:], (ב) [ר"ה כב.], (ג) [עיין זו:, ד], [לקמן קלה:], (ד) [לקמן קמב:], (ה) [לקמן עח.], ו) [עיין נג.], (ו) ל"ל לרבי עקיבא. רש"ש, (ז) [ובמגיהה ג: הוסיף רש"י לפרש אפרכסת טרמוויי"ם שעל הריחיים].

תורה אור השלם

1 תַּחַת אֲבֹתֶיךָ יִהְיוּ בָּנֶיךָ תְּשִׁיתֵמוֹ לְשָׂרִים בְּכָל הָאָרֶץ: תהלים מה יז

גליון הש"ס

גמרא כי היכי דדרו בה אבהתי. עי' לקמן עח ע"ב ברא"ש ד"ה זכו בגולה ובמוס' שם ד"ה הלמין:

הגהות הב"ח

(א) גמ' וכל שכן חיטין וכו' ופיגמי במתנה מאי טעמא: (ב) רשב"ם ד"ה ולא וכו' בפ' לקמן. נ"ב בלף ז' ע"ב: (ג) ד"ה שניהם במכר וכו' פי מתניתין נ"ב פי' כגון מכר לו את הבור ואת הדמות כו':

מוסף רש"י

האחין שחלקו. ונטל זה שדה לעפון וזה לדרום וסיה אבני רגיל להיות לו ליכנס דרך זו לפון זו, אין יכול לומר דרך לי עליך (לעיל ז:). **ולא סולמות.** אם נטל זה בית ומכר וזה נטל עלייה, אין לו לקנוט סולם מחבירו של זה לעלות לעלייתו (שם). ולא חלונות. לערער על פתימת חלוו (שם). **ולא אמת המים.** להכישה מן הגובה דרך שדהו של זה לפון שלו שם).

מוסף תוספות

א. [יש להקשות] ומאי שנא מבור ודות דאע"ג דמפוף קרקעיתא דביתא ניתנו לא מיחדבני בהדיה, אי משום דחשיבי ופלגי רשותא לנפשייהו, אי הכי אגב חצר נמי לא ליחדבון, ואי משום דלאו אורחייהו למהוי ברוב בתים ה"ג לאו אורחיהו למהוי ברוב בתים, אלא שאני בור ודות דלאו מתשמישי דבתים ניתנו אלא מתשמישי דחצר ניתנו וכו' ואילו מכתשת ורחים ותנור וכירים כולהו מתשמישי דבתים ניתנו. יל רמם.